

taris en Schepenen en verdere onderdaanen van Gemert, die dit maag aangaan, dat diezelve onzen, ten doezoo aangestelden en geauthoriseerden Commissaris voornoemd te allen deele en in alle stukken in deesen eigenschap zullen hebben aan te zien, en te respecteeren; dus stiptelijk te bevolgen en te obedieeren aan al het geene van Onzentwegen door voorsz: Onzen Commissaris haarlieden sal worden opgeleght en gelast. Alsoo hun lief is Onse Indignatie niet te incurreeren.

Des te meerderen Oirconde hebben Wij deesen act van commissie ende authorisatie onder Onze eigenhandige Signatur en Zeegel gegeven op Onze Land Commandarije te Oudenbiesen den 12^{den} Novemb. 1785.

(L.S.)

/:was goteekent:/

Reischach.

Dat voorstaande gnadige Ordonnantie op den 30 Aprilis 1786 ten overstaan van Hoeren Schepenen en Borgemeesters na de Hoogmisse het volk het meest vergadert, ter plaatse waar men gewoon is publicatie te doen, met klokkenslag is gepubliceert en copie derselve aan den Heer Rentmeester deeser Commandarije Hoeren Schepenen, Borgemeesters, Kerk- en Armemeesters uytgekeert sijn, heden binnen Gemert den 1 may 1786.

attestere /:onder stond:/

w.g. P.A. de la Court. Sarius.

(Ordonnantien Archief Gemert. Map IIA)

M.H.J. Pennings.

De limerick met de zevende prijs op het heemkamp te Gemert:

"Wij zijn in het Gemert der keekes
we dronken er zeer vele flaskes
we fietsten, we wilden
veul zien en de gilden
die zwanden in heel schone jeskes.

(Inz. B. Wijffels, August Sniedersl. 10,
Eindhoven).

Dat onze jubilerende secretaris dichtersgaven heeft en het schone Gemertse dialect niet vergeten is (ondanks zijn grote liefde voor het Latijn), bewijst de volgende limerick, waarmee hij de vijfde prijs haalde op het 25ste werkkamp:

"Een krukkige krielkip oijt Knokke
 Die zaat mee ne krielhaon te hokke
 Bai d'Ossenkapel
 Ze han er vrij spel
 As daor mar nie komme van brokke."
 (M.H.J. PENNINGG).